

Nagyböjt V. hete

Hétfő

Dán 13,1-9.15-17.19-30.33-62 vagy Dán 13,41c-62 * Jn 8,1-11

„Én sem ítélek el. Menj, de többé ne vétkezzél!”

Dániel az ártatlan Zsuzsannát mentette meg a haláltól, Jézus elé viszont egy valóban házasságtörésen ért asszonyt vezetnek. Újabb kelepce ez: az asszony csak ürügy, eszköz arra, hogy Jézust hiteltelenítsék. Jézus mégis magára az asszonyra figyel. Ezt az alkalmat is arra használja fel, hogy megmentsen valakit a bűn rabságából.

Dániel bíróként szolgáltatott igazságot, amikor leleplezte a két vén aljasságát, romlott szándékát és hazugságát, s fényt derített Zsuzsanna ártatlanságára. Jézus viszont Isten számára szolgáltatott igazságot, amikor az asszonyt a vádlók gyűrűjéből az isteni irgalomnak törvény fölött álló világába emelte. Ő nem kinyilvánította, hanem helyreállította az asszony ártatlanságát.

Nem csupán annyit tett, hogy ügyes fogással eltávolította a vádlókat és ezzel enyhítette az asszony szégyenét. Az Isten Fia sohasem csupán elnézi a bűnt, mert ezzel cinkosságot vállalna velünk, nem pedig segítene rajtunk. Jézus azt adja meg az asszonnak, amit a legjóságosabb bírótól sem kaphatna meg: bűnei bocsánatát. Megsemmisíti a bűnt: *„Én sem ítélek el.”* Így teremtő módon új jövőt nyit neki, erőt adva ahhoz, hogy ebben a visszanyert ártatlanságban megmaradjon: *„Menj, de többé ne vétkezzél!”* Micsoda finom, mégis erőteljes megnyilatkozás! Nem bagatellizálja el a bűnt, ugyanakkor nem szégyeníti meg az asszonyt. Drámai jelenet színpadiasság nélkül.

És a vádlók? Jézus őket sem megszégyeníteni akarja. Míg lehajolva a porba írogat, mindannyian időt kapnak, hogy meggondolják a dolgot. Ők azonban tovább faggatják. Erre következik Jézus egymondathoz hasonló válasza, majd tovább ír a földön. Nem néz rájuk, mintegy diszkrétan elfordul, hogy ki-ki saját lelkiismeretével vessen számot. Rávilágít helyzetükre, de a következtetés levonását rájuk bízta. Ők is lehetőséget kapnak, hogy annál keressenek gyógyulást, akinek egyedül van hatalma a bűnök megbocsátására.